

NECEF UĞURLU - KAYDA GEÇSİN

Lüksü sevmek, zevk veren, konforlu bir hayatı istemek fena bir şey değildir; dindar, dindar olmayan her etnisteden, dinden insanın hakkıdır.

Ne var ki lüks yaşam para ile olabilecek bir şey değildir, kabalığın yok olmasıyla olur.

Kabalık ve lüks bir arada olmaz.

İçinde düşünce, edebiyat, şiir, filim, öyküler, piyesler ,müzik , hayvan, doğa sevgisi olmayan kaba bir hayatı neyleyelim.

Bütün bunları içinden alırsanız geriye kaba 'para lüksü' kalır.

Şu an hakim trend budur.

Kabalığın en derin noktası para üzerine mutabakat yapmış , parayı ana arter yapan yönetim sistemlerinin , kabalığı 'para kanalı' vasıtasıyla topluma pompalamasıdır.

Bu döşenen 'kabalık borusu' ekranlar, medya olmadan olmaz , kabalık akacak yer bulamaz.

Artık kabalıkla mücadele milli bir mücadeledir.

Kabalık;

Müzayedelerde milyonları bastırıp tablo alır ama resim sanatını , ressamı yaşatmaz.

Klişe cümlelerle laf ebelerini ekranlara sürer ama dili yaşatmaz.

Kamu alanlarına konulmuş heykellerin ağzını burnunu kırmak, yapılan dizileri, filimleri bütçeleriyle değerlendirmek, sanatsever siyasetçilerin yanlarında aile dostları 'sanatçı ünlü'lerle katıldıkları konserlere sucuk ekmek getirtmeleri , sarmısak kokulu konserler bizi kabalaştırır.

Bir avuç toprakta, kayalıklarda çiçekler açar ama o görkemli beton yığınlarında filiz vermezler, hayatı güzelleştirmezler. Binalar kaba kaba yükselir.

Bu yüzden lüks akıllı binalarda yaşayanlar, zenginliğin içinde kaba bir hayat yaşarken , gecekondularda çiçekli bahçelerin inceliğinde nice fakir insan yaşar.

Para üzerine kurulmuş başarı öyküleri ekranlardan bu kabalığı popülerize eder.

Kabalığın insanları cansız, ruhsuz, sıkıcı yaşama alıştırmaması zaman alır, ama bir zehir etkisindeki bu kabalığı zaman içinde insanlar kusarlar ortada kusmuk kokulu bir lüks kalır.

Müşkülpesent, zor beğenen bir kalbin yakınmaları, incinmeleri değil bu yazdıklarım.

Sıradan bir insanım ve kabalık tarafından baştan çıkarılmayı reddediyorum.

Çünkü kabalığın baştan çıkardığı insanların acı öykülerini gördüm , yaşıyorum, düşünce ve eylemde büyük işler yapmaktan acizler artık.

Bakmayın titrlerine, hele medyada , siyasette hiç etkilemiyorlar, sadece çıkarttıkları polemiklerle birbirlerini ipliyorlar.

Tıpkı sıralamada birinci, ikinci ama izlenme payında toplum tarafından terk edilmiş diziler gibi oldular .

Bunun için hep aynı lafları,öyküleri tekrar ettiriyorlar , ekranlar aynı şeylerin tekrarlanması için açılmış aynı malları satan arastaya döndüler, bu kabalık değilde nedir ?

Bu medya düzenini kuranlar okumuş, rafine insanlar, bu kabalıktan şikayetçi olanlar ise cahil dedikleri sıradan halk, nasıl bir çelikidir bu yaşamaya zorlandığımız .

Kabalığın Tedavisi Arınç tarzı siyasetçilerin adabı muaşeret dersleriyle, veya Hasan Celal Güzel'in ecdadına zampara dedirtmem yaklaşımıyla mümkün mü ?

Neden Recep İvedik gişe rekorları kırıyor düşündünüz mü, çünkü kabalıkla alay ediyor. Şahan Gökbakar işi çok daha derin noktadan yakalamış gözüküyor.

Hele son günlerde ortaya çıkan küfür filimleriyle kıyas edilemeyecek bir noktada duruyor.

Bir savaş filminde cephedeki askerin yüzündeki toz toprak, kir mide bulandırmaz, ama servis

yapan bir garsonun tırnaklarının içindeki kir iğrenç bir kabalığın simgesidir.

Diğer filimlerle Şahan Gökabakar arasındaki farkı böyle gözlemliyorum.

Mamafi ekranlar kabalığın zannedilenin aksine halktan çıkmadığını, zenginliğin deformasyonu olduğunu ikinci sayfa içerikleriyle pek güzel anlatıyor .

Kabalığın üzerine ince duygularla gitmek , yontmaya çalışmak koskoca dağı iğne ile kazmaya benzer.

Belki de artık akıllı düşünmek ve düşünceleri kabaca dile getirmek gerekiyor.

Şahan bu yüzden lazım, Kadir İnanır'ın son çıkışı bu yüzden çok önemli

Şüphe yok ki ; kabalık pazarladıkça pozisyonları yükselen medya mensuplarının kulakları kabalığa yabancı değil, ancak mücadele için anlayacakları bir dil gerekiyor.

Yoksa medyamız yoluyla hakim kabalık ; kendinden utanan, başkaları gibi olmaya öykünen,

Nişantaşı kafeleri , ikinci sayfa güzelleri, koluna ithal yerli şempanzeler takıp resim veren zengin hödüklük kriterinde düğümlenen , bir sözde elit yaşamın olmazsa olmazlarını pazarlarken kadınlar dayak yiyor, ölüyor, başörtüsü simgesi medya kızları kocaman takıları, sürmeli gözleriyle Atatürk'e söverek kendilerine yer açmaya çalışıyorlar .

Kabalık gitgide donuklaştırdığı hayatımıza kimlerin ve ne maksatla katkısıdır sorusunu soralım ve kayda geçirelim.

Sevgiyle...

necefugurlu@gmail.com